

אהבה בשחקים? מסע רומנטי בכדור פורח

שלחו להדפסה

על הגובה

אני לא מחסידיו של יום האהבה, ויש לי הרבה סיבות לכך. אבל שיוט מעל השדות של עמק בית שאן ובקבוק שמפניה בחברת גבר לעניין היטו במעט את הכף. נדמה לי שבמצב כזה, גם אם עומדת לידך דודתך בת ה-80 היית מציע לה נישואים
נילי גרוס

אני מוכנה להעיד בשבועה שאני לא מחסידיו של הדבר הזה הקרוי יום האהבה. בעיני זהו יום של קושי יותר משהוא יום של יופי. החליטו גלובלית שאנחנו צריכים לחגוג אהבה, אז כעדר אנושי אנחנו נסחפים אל היום הזה. וככל שנהפוך בו נגיע למסקנה המתבקשת שזהו כנראה חג פולני עתיק, שהרי הוא עמוס ברגשות אשמה מכל הסוגים והמינים: למה הוא לא ולמה היא לא? למה לא ככה ולמה כן ככה? למה הוא שכן, ולמה היא לא שמחה?

בין שמיים לארץ, שקט מבורך באדיבות לגעת בשמיים

ואני, שלא מצפה לו כלל במשך השנה שמא אגרר לאותם תסכולים, נסיונות רומנטיים כושלים, בזבוז כסף חסר היגיון, געגועים אל הבלתי אפשרי, חיפוש רומנטיקה בגרוש, מנסה בדרך כלל לכופף את הראש עד יעבור זעם ולצאת ממנו בשלום.

אז יש לי באמתחת מיליון ואחד תירוצי "למה לא" שלא אחלוק אתכם במלואם הפעם, אבל מה שקרה לי השנה הוא מקרה יוצא דופן של נפילה דביקה אל מלכודת הדבש של יום האהבה. ואת זה, קוראיי היקרים, הרגשתי חובה לחלוק אתכם.

לחצו כאן להגדיל הטקסט

ראו, הוזהרתם! אין זה אומר שאני אקרא לעצמי מעכשיו רומנטיקנית חסרת תקנה ואין זה אומר שמעכשיו אדבר בשבחו של היום המיותר הזה, אבל לפעמים קורים בחיים דברים שבכל זאת כובשים אותנו.

בנות, עצמו את עיני המסקרה שלכן ודמיינו את המקרים הבאים:

1. הזוגי מגיע עם דמדומי השקיעה מצויד בקופסה קטנה המכילה טבעת יהלום אחד קראט ומתרץ זאת בכך שזו הדרך הכי נוחה עבורו לומר לך כמה הוא אוהב אותך – האם תזרקי אותו מכל המדרגות?
2. מגיע הזוגי בשעת הערב, ובאסרטיביות גברית מכניס אותך למכונית ומסיע אותך לשדה התעופה, שם מחכה לכם מטוס פרטי שיטיס אתכם למסעדת גורמה בעיר האורות החושנית, האם תתכחשי אז ליום האהבה?
3. הזוגי מגיע הביתה, זורק הצידה את הז'קט וחופן אותך בזרועותיו השריריות יותר או פחות אל עבר הג'קוזי הזרוע עלי ורדים, היישר אל תוך מים מהבילים של שמנים ומלחי אהבה ולוחש באוזניך: אהובתי שלי... האם אז תדחי אותו בשתי ידייך ותשאל: מה זו החרטה הזו יום האהבה?

מה מצב השוק?

כמיליון פנויים פנויות בישראל

- על פי הערכה יש כמיליון פנויים ופנויות בישראל
- כ-500 אלף איש רשומים באתרי היכרויות (חלקם רשומים בכמה אתרים במקביל).
- בישראל פועלים למעלה מ-20 אתרי היכרויות,

אצלי זה לא היה יהלום, לא שמנים ארומטיים ולא מטוס פרטי. ולמרות זאת, קרסו חומות אנטי יום האהבה שעמלתי לבנות במשך שנים ארוכות, ביום בהיר אחד שהתחיל בשגרה והסתיים בחוויה מרנינה.

חלקם פונים לנישואים: דתיים, לסביות, הומואים, סטוצים, מוגבלים וכו'. • על פי ההערכות, השוק מגלגל כ-40 מיליון שקל בשנה. • 33% מהגולשים באינטרנט הם רווקים/רווקות. • אזור השרון הוא המוביל בהיכרויות ברשת, עם כ-28% לעומת כ-19% בתל אביב, ורק 12% הם ירושלמים ומתושבי דרום הארץ (הנתונים נמסרו על ידי אתר ההיכרויות JDate לקראת יום האהבה)

בשעת צהריים ישראלית חורפית הוכנסתי אל הרכב והודהרתי צפונה אל הבלתי ידוע. הארץ שנמצאת בדיוק בחודש היחיד בשנה בה היא לא מתביישת במראה המיושב שלה – עשב טרי של אחרי גשם מכסה את שולי הכבישים, העצים בוחקים בירוק עז, חום הרגבים חום מתמיד, ענני נוצה מלטפים את כחול השמיים - המיסה את לבי פקק אחר פקק.

אפילו טעות קריטית ביציאה הנכונה מכביש שש לא הצליחה להוציא אותי מהמוד המרוגש אליו נכנסתי. גם לא הפקק המתבקש בואדי ערה. לאן מועדות היו פני הבנתי כשמרחוק נגלו על האדמה צבעי הבוהקים של מה שנדמה לי ככדור פורח, וסביבו עמלים שלושה גברים יפי מראה שמושכים בחבלים מפה ולשם בנעליהם הגבוהות מרובדות הבוץ.

אני? לתוך הסל הקלוע של כדור פורח? אבל לליבי המרקד בצעדי שמחה ובהלה כאחד לא היתה אפילו שהות לעסוק בענייני חרדת גבהים, כי הופ, מצאתי עצמי עומדת בסל הקלוע שהגיע עד למוטניי, כשלהבת הגז מנפחת את הכדור הצבעוני והענק שמעל ראשי והאדמה מתחיל להיראות רחוקה... רחוקה...

זה היה הרגע שבו קלטתי שאני טסה בכדור פורח. כל רחשי העולם נדמו בבת אחת. למעלה שרר שקט מפתיע ומבורך ומתחת התרחק לו עמק בית שאן כשהוא מצייר עצמו כריבועים ריבועים של שדות חרושים וזרועים בכל גווני הירוק והחום שעל פלטת הצבעים של אלוהים.

אלמוג, הטייס המסוקס שהתאים כטייס ראשי ליום האהבה בעיניו הירוקות, בקשיחותו המחוספסת ובשליטתו הגברית בכדור העצום שהיה תלוי מעל לראשי, הסביר שבעצם אנחנו נתונים לגחמותיה של הרוח. אין שום אפשרות לכוון את הכדור או לגרום לו לשוט ימינה או שמאלה. נתונה לרצונה של הרוח, שמתה לב שפנינו מועדות מזרחה, אל הרי הגלעד ועבר הירדן. לנחות על ארמונו של המלך עבדאללה לקראת יום האהבה, מה נפלא מכך? הרהרתי בנפש מבולבלת, כשאלמוג הסביר שלא יקום ולא יהיה: הכדור ינחת לפני שנעבור את גבול ירדן, ויהי מה.

והוא אכן שייט. מתחת נע שדה השיבולים כשארנבים מקפצים ביניהם מפה ולשם. אלמוג מוריד את הכדור או מעלה אותו כחפצו. הנמכנו טוס עד שתחתית הסל שייטה על ים השיבולים ברשרוש מוזיקלי ערב. שחרור מהביל של גז - ואנחנו דואים מעלה מעלה אל מרחבי האוויר הצלולים כיון. רחוק מתחתנו נעצרות מכוניות ואנשים מביטים בנו מרותקים ואנחנו מנופפים להם לשלום בהינף אדנותי. הם שם למטה, ואנחנו מאתגרים את כוח המשיכה וצפים באוויר המופלא.

אני רוצה רק להמשיך ולהמשיך כך ללא סוף

הנוף עוצר נשימה, ואני רוצה רק להמשיך ולהמשיך כך ללא סוף - שתיקה אותי הרוח לאן שתיקה כשאני שבויה בכנפיה. האם רומנטיקה בנויה מהחומרים האלה? אני תוהה. יש לי הרגשה שבמצב הלא כשיר הזה, גם אם עומדת לידך דודתך בת ה-80 היית עלול להציע לה נישואים.

הכדור משייט כבר כשעה, אבל למעלה בשמיים אין לזמן משמעות אמיתית. אולי זהו זמן האוויר המפורסם שמדברות עליו חברות הסלולר, שאנחנו לא אף פעם לא יודעים מתי הוא מתחיל או נגמר. למרות הסתייגותו של אלמוג, ירדן מתקרבת אלינו בשיוטי ענק, ואני יודעת בלב נחמץ שהגיע זמן נחיתה. אנחנו מנמיכים ונחבטים במרום הענפים הצחורים של מטע שקדיות. עלי הכותרת מתפזרים כפיתית שלג ומעבר להם נפרש שדה חיטה לנחיתה.

אלמוג אמיר עם הכדור שכבר לא פורח (צילום: "לגעת בשמיים")

בקשר הוא מודיע לשי ומאור, עוזריו הנאמנים, את מיקומו, כדי שיעזרו להנחית את הכדור ויאספו אותו בחזרה. אנחנו מנמיכים בדיוק מעל שדה שיבולים, משתדלים בכל כוחנו להגיע לשביל. שי כבר רץ מתחתנו כדי לתפוס את החבל בו הוא אמור לעזור לדבר הענקי הזה להחליט לעצור. קיבלנו הוראות נחיתה, אבל לא ידענו שזה יהיה כל כך מוזר ומצחיק. חבטה והתרוממות, חבטה והתרוממות ולבסוף גרירה ארוכה על הארץ והתהפכות מוזרה שבסופה מצאנו עצמנו מתפקעים מצחוק במצב מאוזן, זוחלים החוצה מתוך הסל דורכים שוב על אדמה בטוחה.

בעוד שני העוזרים מקפלים את הכדור, שולף אלמוג בקבוק שמפניה אל מול הזריחה. "כמו אמריקה", הוא אומר כשהוא מקיף במבטו את השדות המרשרשים. ואני חושבת: "למה כל דבר יפה נדמה לנו כאמריקה? היופי הזה הוא כולו ישראלי". אנחנו לוגמים, ישובים על העשב הרך, ומרגישים גן עדן.

אז יום האהבה? יש לי שק של טיעונים נגד וטיעון אחד בעד – טיסה בכדור פורח שנותנת משמעות אמיתית למילה "רומנטיקה", גם אם לשעה קלה בלבד. שעה בלתי נשכחת. נשמע כמו קלישאה? כך גם הרומנטיקה – דביקה ואשלייתית, ובכל זאת היא אחת ממשאות נפשו.

יום אהבה שמח!

« לחצו כאן »

עשית כבר מנוי לניוזלטר יחסים?

תגיות: טיסה | רומנטי | כדור פורח | אהבה | נילי גרוס
[חזרה](#)